

Stručný životopis Uriela Septima VII.

napsal Rufus Hayn

368-389 3.V.: Stratég a vyjednávač

První desetiletí života císaře Uriela se vyznačovala prudkým rozšířením a upevněním císařského vlivu po celém území říše. Zvláště pak na východě, v Morrowindu a v Černém močálu, kde byla moc císařství dosud omezená, císařská kultura slabá a domorodé zvyky a tradice silné a ostře se stavící proti asimilaci. V tomto období Uriel hojně využíval magické pomoci a důvtipných rad svého nejvyššího rádce, císařského mága Jagara Tharna.

Příběh císařova sňatku s princeznou Caulou Voriou už tak šťastný není. Ačkoliv to byla krásná a okouzlující žena, a lid ji miloval a obdivoval, povahou byla císařovna velmi nepříjemná, arogantní, ambiciózní a chamtivá žena. Začala kolem něj spřádat síť svých ženských nástrah, Uriel Septim však brzy začal svého omylu litovat a ona ho začala odmítat. Navzájem se ze srdce nenáviděli a nelitovali žádného úsilí, aby si vzájemně ublížili. Oběťmi tohoto nešťastného manželství byly jejich děti.

Díky své bystré mysli a velkým ambicím Uriel brzy překonal svého učitele ve schopnosti vyvažovat umění hrozeb a diplomacie. Pozoruhodným příkladem je Urielův úspěch v získání domu Hlaalu jako přední stráže při prosazování císařské kultury a ekonomického rozvoje v Morrowindu. Zároveň však rostla i Urielova pýcha a sebejistota. Jagar Tharn je v něm ochotně živil a skrytý za maskou překonaného poradce svého bývalého pána si získal císařovu naprostou důvěru. To mu nakonec umožnilo Uriela zradit a uvěznit v Zapomnění a tajně se zmocnit císařského trůnu.

389-399 3.V.: Zrazen a uvězněn

O tom, co Uriel zažíval během svého vězení v Zapomnění, se toho mnoho neví. Tvrdí, že si nepamatuje nic než nekonečný sled nočních můr a probouzení. Prý si myslel, že sní, a neměl ponětí o ubíhajícím čase. Veřejně dlouho tvrdil, že si na ony sny a noční můry vůbec nepamatuje, nicméně při rozhovorech, které se později staly základem tohoto životopisu, se občas zmínil o svých zlých snech z tehdejší doby. Říkal, že jsou podobné těm, které zažíval v Zapomnění. Zdálo se, že spíše není schopen své zážitky popsat, než že by to nechtěl udělat.

Je však zřejmé, že ho ty události změnilly. V roce 389 třetího věku to byl mladý muž, plný pýchy, energie a ambicí. Během Obnovy, po své záchraně a návratu na trůn, to však už byl starý muž, vážný, trpělivý a opatrný. Také začal být konzervativní a pesimistický, zatímco politika jeho mládí byla výrazně odvážná, někdy snad až zbrklá. Uriel tu změnu připisuje reakci a odtažení se od dřívějšího učení a rad Jagara Tharna. Urielův exil v Zapomnění ho však nepochybně vyčerpал a poznamenal na těle i na duši, ačkoliv jeho mysl si zachovala bystrost a pružnost z mládí.

Příběh o Tharnově magickém uvěznění císaře, odhalení čarodějova přestrojení královnou Barenzií a o úloze, kterou hráli král Eadwyre, Ria Silmane a její šampión při sestavování Hole chaosu, porážce odpadlického císařského mága Jagara Tharna a znovunastolení Uriela na trůn podrobně vypráví výborné třísvazkové dílo Sterna Gambogeho Životopis Barenzie. Není tedy důvod onen příběh opakovat i zde. Stručně shrnuto, Jagar Tharn během své uzurpátorské vlády zanedbával správu císařství a špatně v něm hospodařil, což vedlo k prudkému poklesu ekonomiky říše. Mnoha menším pánům to umožnilo zpochybňovat autoritu císařství, a silní místní vládcí z Východu a Západu se dokonce pustili do otevřených válek o území a suverénní práva.

399-415 3.V.: Obnova, Mírový zázrak a Vvardenfell

Během Obnovy se Uriel Septim odvrátil od agresivního vojenského tažení a diplomatického působení z předchozích období své vlády, a namísto toho se uchýlil k tajným manipulacím v pozadí, především prostřednictvím různých skupin v rámci Čepelí. Do podrobného hodnocení metod a cílů tohoto období nemá smysl se pouštět dříve než po císařově smrti, až bude možno zveřejnit početné deníky, uschované na jeho venkovském sídle, a až Čepele nebudou muset udržovat tajemství, aby chránily své agenty.

Účinnost Urielovy nenápadné politiky podtrhují dva významné úspěchy tohoto období: jedním z nich je "Mírový zázrak" (známý mezi lidmi i jako "Změny na Západě"), který změnil oblast Iliackého zálivu z území mnoha drobných a neustále se svářících království na uspořádané a klidné moderní provincie Hammerfell, Sentinel, Wayrest a Orsinium. Druhým velkým úspěchem byla kolonizace Vvardenfellu, provedená s pomocí dovedných machinací krále Helseta Morrowindského a paní Barenzie, královny matky, kteří přiblížili Morrowind blíže do sféry císařského vlivu.
415-430 3.V.: Zlatý mír, Dvůr krále Helseta a Devět na Východě

Po "Mírovém zázraku" (nejlépe popsáném v knize Daggerfall: Moderní historie od Pera Vetersena) vstoupilo císařství do období míru a prosperity, srovnatelného s raným obdobím Urielovy vlády. Díky pevné integraci Středu a Západu do císařství se Uriel mohl obrátit na východ - k Morrowindu.

Využívaje konfliktů v jádru Morrowindského náboženství Tribunálu a tradičního systému vlády velkých domů, jakožto i strašlivé hrozby, kterou pro rozvíjející se kolonie ve Vvardenfellu představovaly zkažené božské bytosti, stojící v srdci Tribunálu, působil Uriel prostřednictvím tajných agentů Čepelí a dvora krále Helseta v Žalovínu a snažil se přesunout těžiště politické moci od vlády velkých domů k Helsetovu dvoru. Využil přitom kolapsu ortodoxního kultu Tribunálu k prosazení Devíti božstev jako dominantní víry v oblastech Hlaalu a Vvardenfellu.

Výklad Hasphata Anabolise o prosazení Devíti na východě v jeho čtyřsvazkovém Životě a době Nerevarinově je vyčerpávající; nepodařilo se mu však proniknout základní záhadou tohoto období - totiž kolik toho Uriel věděl o Nerevarinově proroctvích a jak se o jejich významu dozvěděl? Konečné světlo do této i dalších záhad nebude vneseno dříve, než budou zveřejněny soukromé zápisky císařovy nebo zmírněna přísná pravidla Čepení ohledně utajení jejich agentů.